

Szanowni Państwo!

Oddajemy w Państwa ręce pierwszy numer naszego czasopisma w tym roku – numer, który skupia w sobie tematy wymagające i niezwykle ważne: kwestie tożsamości pacjenta i terapeuty, granice terapeutycznego wpływu, ale też to, co zdarza się, gdy psychoterapia staje się przestrzenią, w której musi pomieścić się życie w swoich najbardziej dramatycznych wymiarach.

Numer otwiera tekst autorstwa Bartłomieja Dobroczyńskiego, będący rozbudowaną recenzją-polemiką zatytułowaną „Czy na pewno wiadomo, czym jest to, co zwiemy psychoterapią? Refleksje na marginesie książki Przemysława Bąbla »Wojna o psychoterapię. Między nauką, praktyką, biznesem i polityką«”. Autor wpisuje się nim w ważną i gorącą debatę o naukowych podstawach psychoterapii, stawiając przewrotnie pytania filozofii nauki: czym jest dowód empiryczny, co oznacza paradygmat, a także jakie miejsce w tym sporze zajmuje psychoanaliza. Recenzja jest nie tylko krytyką, ale i zaproszeniem do szerszej refleksji nad kondycją współczesnej psychologii i stanowi *sui generis* esej o uprawianiu nauki.

Następny jest artykuł Agnieszki Gawędy „Praca pod presją. Psychoterapia psychodynamiczna osobowości schizoidalnej”. Autorka opisuje złożoność pracy terapeutycznej z nastolatkami i młodymi dorosłymi, u których obraz osobowości schizoidalnej splótł się z cechami neuroróżnorodności. Szczególną uwagę poświęca zjawisku presji w relacji terapeutycznej jako wyrazowi identyfikacji projekcyjnej.

Karolina Sośnik w swoim tekście „Pacjenci psychoterapii indywidualnej, którzy chcą zostać psychoterapeutami – analiza zjawiska dotyczącego relacji terapeutycznej” omawia takie sytuacje, pojawiające się niekiedy w toku psychoterapii. Autorka rozumie je jako przejaw nadmiernej identyfikacji i idealizacji oraz wskaźnik trudności w separacji i budowaniu własnej, autonomicznej tożsamości. Artykuł obejmuje refleksję nie tylko nad pacjentem, ale i nad nieuświadomionymi potrzebami terapeuty, które mogą temu zjawisku sprzyjać.

W tym numerze znajdują Państwo również artykuł Sabiny Przybyś „Przeniesienie – przeciwprzeniesienie w procesie rozwoju grupy psychoterapeutycznej”. Autorka omawia dynamikę przeniesieniowo-przeciwprzeniesieniową przez pryzmat kolejnych faz rozwoju grupy, od fazy zależności od lidera, przez walkę z autorytetem, po separację i zakończenie leczenia, ilustrując każdy etap bogatym materiałem klinicznym.

Numer zamyka artykuł Bernadetty Janusz, Pauliny Cofór-Pinkowskiej i Aleksandry Katarzyny Tomasiewicz „O »uderzeniu« samobójczej śmierci i przyjęciu tego w procesie terapii”. Autorki opisują pracę terapeutyczną z rodziną po samobójczej śmierci dziecka, podkreślając rolę wstydu i poczucia winy. Tekst, zakorzeniony w teorii przywiązania i oparty na fragmentach sesji terapeutycznych, pokazuje, w jaki sposób proces terapeutyczny może stopniowo otwierać przestrzeń dla opracowania żałoby.

Mamy nadzieję, że lektura tych tekstów będzie doświadczeniem wzbogacającym rozumienie pracy terapeutycznej i skłaniającym do refleksji nad własną praktyką.

Magdalena Zielińska